

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes,
Soliloquia et Manuale**

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De vera cordis requie, 29

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](#)

amor saceruli, corde, ore, & opere omnibus demonstrat.

2. Deridet hujus saceruli gloriam, arguit solitudinem: & quam stultum sit, in iis quæ transiunt fiduciam habere, ostendit. Miratur cætitatem hominum, qui hæc diligunt. Miratur etiam quomodo universa hac transitoria & caduca omnes non derelinquent. Omnibus existimat dulce, quod sibi sapit; omnibus placere, quod diligit; omnibus quidem esse manifestum, quod cognoscit. Frequenter Deum suum contemplatur, & in ejus contemplatione suaviter reficitur, tanto felicius, quanto frequentius. Dulce est enim semper ad considerandum, quod ad amandum & laudandum semper est suave.

C A P V T XXIX.

De vera cordis requie.

1. **R**evera hæc est vera cordis requies, cum totum in amorem Dei per desiderium figitur; nec quidquam aliud appetit, sed in eo quod tenet, fœlici quadam dulcedine delectatur, delectando jucundatur. Si vero vana aliqua cogitatione vel rerum occupatione inde aliquantulum abstractum fuerit, summa cum festinatione illuc redire festinat; exilium reputans, alibi quam ibi moram facere. Nam sicut nullum est momentum, quo homo non fruatur vel utatur pietate divina; sic nullum debet esse momentum, quo eum præsentem non habeat in memoria.

2. Idcirco

2. Idcirco non levi crimine tenetur astri-
ctus, quisquis in oratione cum Deo loqui-
tur, & subito abstrahitur ab ejus conspectu,
quasi ab oculis non videntis, nec audientis.
Hoc autem fit, quando cogitationes suas
malas & importunas sequitur: & aliquam
vilissimam creaturam, ad quam mentis in-
tuitus facile distrahitur, ei præfert: illam
videlicet in cogitatione sæpius revolvendo
vel cogitando, quem Deum, quem assidue
debet recolere Creatorem, adorare Redem-
ptorem, expectare Salvatorem, timere Iudi-
cemi.

C A P V T XXX.

*Quidquid mentis aspectum à Deo retrahit,
omnino fugiendum est atque
execrandum.*

1. **Q**uisquis amas mundum, tibi prospice quo-
sit eundum:
*Hac via, qua vadis, via pessima, plenaque
cladis.*
Fuge igitur, ô homo, paululum occupationes
tuas, & absconde te modicum à tumultuosis
cogitationibus tuis. Abjice nunc onerosas
curas, postpone laboriosas dissensiones, vaca
aliquantulum Deo, & paululum requiesce
in eo. Intra in cubiculum mentis tuæ; ex-
clude omnia præter Deum, & quæ valent ad
quærendum eum; & clauso ostio quære eum.
Dic nunc totum, cor meum, dic nunc Deo:
Quæro vultum tuum, vultum tuum, Domi-
ne, requiro.

P 5

2. Eia